Első jogalap: A Törvényszék tévesen állapította meg azt, hogy a Tanácsnak az indokolásban bizonyítania kell azt, hogy ellenőrizte, hogy valamely harmadik állam hatósága – a listára történő felvétel alapját képező – tevékenységét elegendő garanciákkal gyakorolja. Noha a Tanács elfogadja, hogy a harmadik állam hatáskörrel rendelkező hatósága tevékenységét olyan jogszabályoknak és gyakorlatnak kell körülvennie, amely tiszteletben tartja az érintettek alapvető jogait, azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte a jogot annak előírásával, hogy ennek az információnak szerepelnie kell az indokolásban.

Második jogalap: A Törvényszék tévesen értelmezte a jogot a köztudomású információk Tanács általi felhasználásának értékelése tekintetében. Továbbá a Törvényszék tévesen utasította el a nyilvános források Tanács általi felhasználását. A Törvényszék ezen túlmenően tévesen érvelt úgy, hogy a Tanácsnak a hatáskörrel rendelkező hatóságot az indokolásban hivatkozott sajtócikkek vizsgálatára kellett volna kérnie. Végül a Törvényszék tévesen következtetett arra, hogy a Tanács nyilvános forrásokra való támaszkodása elutasításának a megtámadott határozat megsemmisítését kell eredményeznie.

Harmadik jogalap: A Törvényszék tévesen nem arra következtetett, hogy a listára történő felvétel alapját az Egyesült Királyság 2001. évi betiltást elrendelő végzése képezheti. A Törvényszék értelmezésének – azon túl, hogy jogilag nem megalapozott – az a következménye, hogy valamely szervezet akadályozhatja a 2001/931 közös álláspont alapján a listára történő felvételét úgy, hogy megtagadja a listára történő felvételének vagy betiltásának a vitatását abban a tagállamban, ahonnan a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett határozat származik. Továbbá a Törvényszék érvelése nem összeegyeztethető a Kadi II-ítélettel.

2014. december 22-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Olasz Köztársaság

(C-601/14. sz. ügy)

(2015/C 089/08)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: E. Traversa, F. Moro meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel elmulasztotta elfogadni a területén szándékosan elkövetett valamennyi erőszakos bűncselekmény áldozatainak nyújtott kárenyhítési rendszer fennállásának garantálása céljából szükséges valamennyi intézkedést – nem teljesítette a 2004/80/EK irányelv ([1]) 12. cikkének (2) bekezdése szerinti kötelezettségét;

— az Olasz Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2004/80/EK irányelv a nemzeti hatóságok között együttműködési rendszert hoz létre a határokon átnyúló tényállások esetén a bűncselekmények áldozatai számára az Európai Unió egész területén a megfelelő kárenyhítéshez való hozzájutás megkönnyítése céljából. E rendszer működése a tagállamok területén szándékosan elkövetett erőszakos bűncselekmények áldozatainak kárenyhítésével kapcsolatos tagállami szabályozásokon alapul. Az említett rendszer működésének biztosítása céljából az irányelv 12. cikkének (2) bekezdése előírja a tagállamok számára, hogy a területükön szándékosan elkövetett erőszakos bűncselekmények áldozatainak nyújtott kárenyhítés tekintetében olyan rendszert vezessenek be vagy léptessenek életbe, amely igazságos és megfelelő kárenyhítést biztosít az áldozatok számára. E kötelezettségnek valamennyi erőszakos bűncselekményre vonatkoznia kell, nem csak néhányra.

Az olasz jogrend a bűncselekmények áldozatainak kárenyhítése tekintetében szándékosan elkövetett meghatározott erőszakos bűncselekményekkel kapcsolatos kárenyhítésre vonatkozó, számos különös törvényből álló nemzeti szabályozást ír elő, de nem ír elő olyan általános kárenyhítési rendszert, amely az olasz büntetőtörvénykönyben nevesített és szándékosan elkövetett erőszakos bűncselekménynek minősített valamennyi bűncselekmény áldozatára vonatkozna. Az olasz jogrend különösen nem írja elő az ún. tömegbűnözés (criminalità comune) körébe tartozó, szándékosan elkövetett – és különös törvényekkel nem szabályozott – erőszakos bűncselekmények kárenyhítésére vonatkozó rendszert.

Következésképpen meg kell állapítani, hogy az Olasz Köztársaság nem tett eleget a 2004/80/EK irányelv 12. cikkének (2) bekezdése szerinti kötelezettségnek.

([1]) A bűncselekmények áldozatainak kárenyhítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/80/EK tanácsi irányelv (HL L 261., 15. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 7. kötet, 65. o.).

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-177/10. sz., Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben 2014. október 16-án hozott ítélete ellen az Alcoa Trasformazioni Srl által 2014. december 27-én benyújtott fellebbezés

(C-604/14. P. sz. ügy)

(2015/C 089/09)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Alcoa Trasformazioni Srl (képviselők: O. W. Brouwer advocaat, valamint T. Salonico és M. Siragusa avvocati)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítélet 50., 81–90. és 92. pontját, következésképpen helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

— a Bíróság döntse el jogerősen a jogvitát és semmisítse meg a vitatott határozatot; és

— a Bizottságot kötelezze a jelen eljárásban és a Törvényszék előtti eljárásban felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A kérelmező úgy véli, hogy a megtámadott ítélet téves, ezért azt hatályon kívül kell helyezni a következő jogalapok miatt:

1. A határozatban szereplő és a Törvényszék által megerősített azon megállapításra vonatkozó bizonyítékok súlyos elferdítése, hogy az intézkedés lényegesen módosította az 1995. évi rendeletben bevezetett Alumix-díjszabást, így az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének és a jogbiztonság elvének a megsértése. A Törvényszék a megtámadott ítélet 81–83. pontjában tévesen értelmezte a jelen esetben alkalmazandó rendelkezéseket, különösen a villamosenergia- és gázhatóság 204/99. sz. határozatának 15.2. pontját, amely világosan és egyértelműen azt mutatja, hogy az Alumix-díjszabás esetében még a kompenzációs összeg bevezetését követően sem következett be lényeges változás, sem az Alcoa által fizetett nettó villamosenergia-ár tekintetében, sem pedig azon finanszírozási rendszer tekintetében, amely az Alcoa számára e szolgáltatási árat biztosította.